

[Formanden.]

I Skrivelse af Dags Dato anmoder Ministeren for offentlige Arbejder om, at der maa blive foretaget Valg af 14 Medlemmer til Jernbaneraadet for Tiden fra 29. Juli 1940 til 28. Juli 1945.

Med Skrivelse af 3. d. M. fremsender Undervisningsministeriet Beretning angaaende Den kulturelle Fonds Virksomhed i Finansaaret 1939—40 samt Status pr. 31. Marts 1940.

Beretningen er fremlagt i Læseværelset.

Uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til Ministeren for Handel, Industri og Søfart, for at han kan faa Lejlighed til at fremsætte det nu anmeldte Lovforslag.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærbøl): Jeg skal herved tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v.*

Lovforslaget betyder en væsentlig Forenkling af de administrative Bestemmelser, der i Dag er gældende dels paa Valutaomraadet og dels med Hensyn til de ekstraordinære Foranstaltninger, som har været iværksat siden den 2. September i Fjor.

Den store Ændring i vort Lands Stilling, der er sket ogsaa paa det økonomiske Omraade, har gjort det rimeligt at foretage en Række Ændringer i de Love, som danner Grundlaget for de erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, der — dels paa Basis af Valutaloven og dels paa Basis af den øvrige Lovgivning — er truffet her i Landet gennem de senere Aar. Forholdene stiller sig i Dag saaledes, at Tilførselen af en Række for dansk Produktion og Beskæftigelse livsvigtige Varer indtil videre er standset, og at store Dele af vort tidligere Afsætningsmarked er lukket. For vort Land, der som bekendt under normale Forhold har en endog usædvanlig stor Udenrigsomsætning pr. Indbygger, ligger de afgørende Spørgsmaal om Handelssamkøbet med andre Lande paa en ganske anden Maade, end da vi sidst indgaaende drøftede dem i det høje Ting, ved Behandlingen af Valutaloven.

I vidt Omfang har Forholdenes Udvikling muliggjort en langt mere liberal Stilling til Indførselsproblemerne end tidligere. Som det tør være det høje Ting bekendt, har man saaledes allerede meddelt Importørerne, at man for Tysklands og Böhmen-Mährens Vedkommende med

Hensyn til de fleste Vareomraader vil være indstillet paa uden Hensyntagen til Bevillingshavernes hidtidige Import at give Bevillinger i Overensstemmelse med de Begøring, der fremkommer, for alle Vareomraader. En Undtagelse gøres der dog med Hensyn til saadanne Varegrupper, hvor særlige Forhold nødvendiggør en egentlig Fordeling under Hensyntagen til Importører, Mellemandlere eller Forbrugere, saaledes som Tilfældet er for . . . lad mig eksempelvis nævne: Brændselsstoffer, Raajern, Spindestoffer og Garner, Metervarer, Raagummi, Gødningsstoffer, forskellige Maskiner o. s. v. For alle andre Varers Vedkommende er der som nævnt truffet den Ordning, at der, uanset den paagældendes tidligere Import, vil blive udstedt Bevillinger, naar Henvendelse herom sker til Valutacentralen, foreløbig inden den 1. September, med Oplysning om, at afgivne Ordre om Levering inden Aarets Udgang er accepteret fra tysk, henholdsvis böhmisk-mährisk Side. Man har altsaa allerede paa dette Omraade i vidt Omfang administrativt forladt det hidtidige Importørbegreb samt Ordningen, hvorefter der udarbejdes halvjaarlige Valutaplener.

Under Forhold som dem, vi lever under for Tiden, er det rimeligt og naturligt, at Importen af en lang Række Varer fra Tyskland reelt ikke begrænses, idet de valutariske Hensyn, der tidligere desværre i vidt Omfang kunde begrunde, eller lad mig hellere sige: bestemt nødvendiggjorde — for det var det, der var Tilfældet — Indførselsbegrænsninger, ikke længere er til Stede. I Dag gælder det mere end nogen Sinde om, at alle de for Produktionens Opretholdelse nødvendige Varer tilføres Landet, saaledes at den størst mulige Kompensation for vor Eksport samtidig kan opnaas. Man maa naturligvis ogsaa — saaledes som det allerede er sket — have for Øje, om man gennem indførselsfremmende Foranstaltninger, f. Eks. gennem en Udvidelse af Kredsen af de hidtidige Importører, i et vist Omfang vil være i Stand til at tilføre Landet flere Varer end under de hidtil gældende Vilkaar.

Naar man ser paa vor Indførsel som Helhed, maa det dog — saaledes som det vist somme Tider er sket — ikke glemmes, at vi ikke har nogen Mulighed for at tilføre Landet Varer i større Omfang, end Størrelsen af den danske Eksport tillader. Bortset fra vor betydelige Udførsel til Tyskland er Forholdet jo det, at vi ingenlunde har uhindret Adgang til at udføre Varer til andre Lande. Mange af vore Af-